

İLK SÖZ

Çok belirgin ve birbirine benzer biçimde metaforun şatafatlı süsleri altında ezilen iki hastalık vardır: bir, tüberküloz; iki, kanser.

Geçtiğimiz yüzyılda tüberkülozun, şimdilerde ise kanserin esinlendirdiği fanteziler, tıbbın temel öncülünün 'bütün hastalıkların iyileştirilebileceği' inancı olduğu bir çağda, hiçbir şekilde denetlenemez ve her yönüyle kaprisli olduğu düşünülen bir hastalığa (yani, anlaşılamayan bir hastalığa) gösterdiğimiz tepkilerden başka bir şey değildir. Böyle bir hastalık- tanımı gereği- esrarengizdir. Eskiden, sebebi anlaşılamadığı, doktorların bütün ilgi ve ihtimamları bir işe yaramadığı için tüberkülozun, insanın hayatına sinsice dalan ve onu çalıp götüreren bir hırsızlığa benzediği düşünülüyordu. Şimdi de, kapıyı çalmadan içeri giren hastalık olma sırası kansere geldiğinden, merhametsiz ve gizli bir istila şeklinde yaşanan hastalık rolünü (bir gün, sebepleri tüberkülozunkiler kadar bilinen bir hale gelip, tedavisi de yine onunki gibi etkili bir düzeye ulaşana kadar devam edecek olan bir roldür bu) oynamak da kansere düşmektedir.

Susan Sontag-1991

(Metafor Olarak Hastalık)

(Türkçesi: Osman Akinhay)